

ДИРЕКТИВА 96/67/ЕО НА СЪВЕТА

от 15 октомври 1996 година

относно достъп до пазара на наземни услуги в летищата на Общността

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 84, параграф 2 от него;

като взе предвид предложение от Комисията¹;

като взе предвид становището на Икономическият и социален комитет²;

в съответствие с процедурата по член 189в от Договора³;

(1) като има предвид, че общността постепенно въвежда обща политика за въздушен транспорт с цел завършване на общият пазар в съответствие с член 7а от Договора като продължителен принос за насърчаване на икономическият и социален напредък;

(2) като има предвид, че целта на член 59 от Договора е да се елиминират ограниченията върху свободата на предоставяне на услуги в Общността; като има предвид, че в съответствие с член 61 от Договора, тази цел може да бъде постигната в рамките на общата транспортна политика;

(3) като има предвид, че чрез Регламенти (ЕИО) № 2407/92⁴, (ЕИО) № 2408/92⁵ и (ЕИО) № 2409/92 нае Съвета⁶ тази цел е постигната по отношение на услугата въздушен транспорт като такава;

(4) като има предвид, че наземните услуги са важни за правилното функциониране на въздушния транспорт; като има предвид, че дават значителен принос за ефикасното използване на инфраструктурата за въздушен транспорт;

(5) като има предвид, че отварянето на достъпа до пазара на наземни услуги ще помогне за намаляване на оперативните разходи на въздухоплавателните компании и подобряване на качеството на услугите, предоставяни на използващите летищата;

(6) като има предвид, че в светлината на принципа на субсидиарността е важно този достъп до пазара на наемно обслужване да става в рамките на Общността, като се позволява на държавите – членки възможността за вземане в предвид специфичното естество на този сектор;

¹ ОВ С 301, 13. 11. 1995 г., стр. 28.

² ОВ С 301, 13. 11. 1995 г., стр. 28.

³ ОВ L 240, 24. 8. 1992 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 240, 24. 8. 1992 г., стр. 1.

⁵ ОВ L 240, 24. 8. 1992 г., стр. 15.

⁶ ОВ L 240, 24. 8. 1992 г., стр. 15.

- (7) като има предвид, че в съобщение от месец юни 1994 г. озаглавено “Пътят напред за гражданската авиация в Европа” Комисията показва своето намерение да поеме инициативата преди края на 1994 година с цел постигане на достъп до пазара на наземно обслужване на летищата на Общността; като има предвид, че Съветът в своя резолюция от 24 октомври 1994 година за ситуацията на Европейската гражданска авиация ⁷, потвърди нуждата за отчитане на императивите, свързани със ситуацията на летищата, когато се отвори пазарът;
- (8) като има предвид, че в своя резолюция от 14 февруари 1995 за Европейската гражданска авиация ⁸. Европейският парламент повтори своята загриженост, че трябва да се взема предвид влиянието на достъпа до пазара на наемно обслужване върху наемането на работа и условията за сигурност на летищата на Общността;
- (9) като има предвид, че свободният достъп до пазара на наземно обслужване е в съответствие с ефикасните операции на летищата на Общността;
- (10) като има предвид, че свободният достъп до пазара на наемно обслужване трябва да бъде въведен постепенно и да бъде адаптиран към изискванията на този сектор;
- (11) като има предвид, че за някои категории наземни услуги достъпа до пазара и само – обслужването може да е срещу сигурността, безопасността, капацитета и ограничения за пространство на разположение; като има предвид, че за това е необходимо да може да се ограничи броят на оторизираните доставчици на такива категории наземни услуги; като има предвид, че също трябва да е възможно да се ограничи само – обслужването; като има предвид, че в този случай критериите за ограничаване трябва да са отнасящи се, обективни, прозрачни и не дискриминационни;
- (12) като има предвид, че ако броят на доставчиците на наземно обслужване е ограничен ефективната конкуренция, ще изисква поне един от доставчиците да е напълно независим от управата на летището и доминиращият превозвач;
- (13) като има предвид, че за да функционират летищата правилно те трябва да могат да запазват за себе си управлението на някои инфраструктури, които поради технически причини, както и по причини за печалба и ефект върху околната среда са трудни за разделяне или дублиране; като има предвид, че централизираното управление на такива структури може обаче, да не представлява пречка за тяхното използване от доставчиците на наземно обслужване или за само – обслужване на използващите летищата;
- (14) като има предвид, че в някои случаи препятствията може да са такива, че те могат да оправдават ограничения върху достъпа до пазара или върху само – обслужването до степен, до която тези ограничения са отнасящи се, обективни, прозрачни и не дискриминационни;
- (15) като има предвид, че целта на такива изключвания трябва да е да се даде възможност на управата на летището да преодолее или поне намали тези препятствия; като има предвид, че такива изключвания трябва да са одобрени от Комисията, подпомагана от съвещателен комитет и те трябва да се дадат за определен период;

⁷ ОВ С 309, 5. 11. 1994 г., стр.2.

⁸ ОВ С 56, 6. 3. 1995 г., стр. 28.

(16) като има предвид, че ако ефективно и честна конкуренция трябва да се поддържа, където броят на доставчиците на наземно обслужване е ограничен, последните трябва да са избрани в съответствие с ясна и безпристрастна процедура; като има предвид, че използващите летища трябва да бъдат попитани, когато става въпрос за избор на доставчици на наземно обслужване, тъй като те имат най – голям интерес за качеството и цената на наземното обслужване, което изискват;

(17) като има предвид, че затова е необходимо да се състави представителство от потребители на летища и да се вземе тяхната консултация преди да се изберат доставчици на наземно обслужване, чрез съставянето на комитет, съставен от техни представители;

(18) като има предвид, че е възможно в някои обстоятелства и при специфични условия, в контекста на избиране на доставчици на наземно обслужване на летище, да се разшири задължението за обслужване на обществото спрямо други летища в същият географски регион на заинтересуваната държава – членка;

(19) като има предвид, че управляващият орган на летището може също да предоставя наземно обслужване и, чрез своите решения, да има изключително влияние върху конкуренцията между доставчици на наземно обслужване; като има предвид, че за това е изключително важно, с цел запазване на честната конкуренция, от тези летища да се изисква да поддържат отделни отчети за управлението на тяхната инфраструктура и регулаторни дейности от една държава и за доставянето на наземно обслужване от друга;

(20) като има предвид, че дадено летище може да не субсидира своето наемно обслужване от своите приходи, които извлича от ролята си на летищен орган;

(21) като има предвид, че същите изисквания за прозрачност трябва да се прилагат и за всички доставчици, желаещи да предоставят наземно обслужване на трети държави;

(22) като има предвид, че с цел даване възможност на летищата да изпълняват своята функция по управление на инфраструктурата и за да гарантират сигурността и безопасността в помещенията на летището, както и за опазване на околната среда и социалните разпоредби в сила, държавите – членки трябва да могат да направят предоставянето на наземно обслужване субект на одобрение; като има предвид, че критериите за даване на такова одобрение трябва да се обективни, прозрачни и не – дискриминационни

(23) като има предвид, че поради същата причина, държавите – членки трябва да си запазват властта да определят и прилагат необходимите правила за правилното функциониране на инфраструктурата на летищата; като има предвид, че тези правила трябва да се отнасят до възнамеряваната цел и не трябва на практика да намаляват достъпа до пазара или свободата на само – обслужване до степен под тази предвидена в тази директива; като има предвид, че правилата трябва да съответстват на принципите за обективност, прозрачност и не дискриминация;

(24) като има предвид, че държавите – членки могат да си запазят правото да гарантират на адекватно ниво социалната защита на персонала за начинанията, предоставящи наземно обслужване;

(25) като има предвид, че достъпът до инсталациите на летището трябва да е гарантиран на предоставящите наземно обслужване, оторизирани за това и на използващите летищата, оторизирани да се самообслужват, до степента необходима им,

за да извършват своето право и за да се позволява честна и естествена конкуренция; като има предвид, че може да е възможно, обаче, такъв достъп да дава основание за събиране на такса;

(26) като има предвид, че оправдано правата, признати чрез тази директива да се прилагат спрямо доставчици от трети държави на наземно обслужване и потребители на летища от трети държави, субект на строга реципрочност; като има предвид, че когато няма такава реципрочност държавите – членки трябва да имат възможност да отменят тези права по отношение на такива доставчици и потребители;

(27) като има предвид, че има договореност за по-добра координация при използване на летището в Гибралтар, постигната в Лондон на 2 декември 1987 година между Кралство Испания и Обединеното кралство в съвместна декларация на министрите на външните работи на двете държави и, че тази договореност все още не е влязла в сила;

(28) като има предвид, че тази директива не засяга прилагането на правилата на Договора; като има предвид, че по – специално Комисията ще продължи да гарантира спазването на тези правила чрез прилагане , когато е необходимо, на всички правомощия дадени и чрез член 90 от Договора;

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА;

Член 1

Обхват

1. Тази директива се прилага за всички летища, намиращи се на територията на държава - членка, субект на разпоредбите на Договора и отворено за комерсиален трафик при следните обстоятелства:

а) Разпоредбите на член 7 параграф 1, отнасящи се до категориите наземно обслужване, различни от тези, посочени в член 7 параграф 2 ще се прилагат за всички летища, независимо от обема на трафика към 1 януари 1998 г.

б) Разпоредбите, отнасящи се за категориите наемно обслужване посочени в член 7 параграф 2 ще се прилагат от 1 януари 1998 г. за летища, чийто годишен трафик е по – малък от 1 милион пътници или 25 000 тона карго

в) Разпоредбите, отнасящи се до категориите наземно обслужване посочени в член 6 ще се прилагат от 1 януари 1998 г. за летища:

- чийто годишен трафик е по – малък от 3 милиона пътници или 75 000 тона карго; или

- чийто трафик е под 2 милиона пътници или 50 000 тона карго през периода от шест месеца преди 1 април или 1 октомври за предходната година.

2. Без да са взима под внимание параграф 1, разпоредбите на тази директива ще се прилагат от 1 януари 2001 за всяко летище, намиращо се на територията на държава – членка, субект на разпоредбите на Договора и отворено за комерсиален трафик, чийто ежегоден трафик е не по – малък от 2 милиона превозени пътници или 50 000 тона карго.

3. Когато дадено летище достигне до един от праговете за превоз на карго, посочени в този член без да е достигнало съответният праг за превоз на пътници, разпоредбите на тази Директива няма да се прилагат за категориите наземно обслужване запазени изключително за пътници.

4. Комисията ще публикува, за информация, в *Официален вестник на Европейските общности* списък на летищата, посочени в този член. Списъкът първо ще се публикува в рамките на три месеца след влизането в сила на тази директива и след това ежегодно. Държавите-членки трябва, преди 1 януари всяка година, да предават на Комисията данните, нужни за съставяне на списъка.

5. Прилагането на тази директива за летището в Гибралтар ще се разбира без да се обръща внимание на съответните юридически позиции на Кралство Испания и Обединеното кралство по отношение на спора за суверенитета над територията, на която е разположено летището.

6. Прилагането на тази директива за летището в Гибралтар ще бъде прекратено до влизането в сила на договореността в съвместната декларация, направена от министрите на външните работи на Кралство Испания и Обединеното кралство от 2 декември 1987 г. Правителствата на Испания и Обединеното кралство ще информират Съвета за тази дата.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива:

а) “летище” означава всяка земна площ специално адаптирана за излитане, кацане и маневри на въздухоплавателни средства, включително и допълнителните инсталации, които изискват тези операции за въздушният трафик и обслужването, включително инсталации нужни за подпомагане на комерсиалните въздушни услуги;

б) “летищна система” означава две или повече летища, групирани заедно, за да обслужват един и същи град или конурбация, както е дефинирано в приложение 2 на Директива (ЕИО) на Съвета № 2408/92 от 23 юли 1992 г. за достъпа на въздушни превозвачи от Общността до вътрешни за Общността въздушни маршрути;

в) “управляващ орган на летище” означава всеки орган, който във връзка с другите дейности или както може да не е случаят, има за своя цел по националният закон или разпоредба администрацията и управлението на инфраструктурите на летището и координацията и контрола на дейностите на различните оператори, присъстващи в засегнатото летище или летищна система;

г) “използващите летището” означава всяко физическо или юридическо лице отговарящо за превозването на пътници, поща и/или карго по въздух от или до въпросното летище;

д) “наземно обслужване” означава услугите, предоставяни от използващите летището на летището, както са описани в приложението;

е) “самообслужване” означава ситуация, при която потребител на летището пряко предоставя на себе си една или повече категории наземно обслужване и не сключва договор под какъвто и да е вид с трета държава за предоставянето на такива

услуги; за целите на тази дефиниция, между себе си използващите летището не трябва да се считат за трети държави когато:

- един има мажоритарно притежание над друг; или
- един притежава мажоритарно всички;

ж) “доставчик на наземно обслужване” означава което и да е физическо или юридическо лице доставящо на трета държава една или повече категории наземно обслужване

Член 3

Управляващ орган на летището

1. Когато едно летище или летищна система се управлява или оперира не от един орган, а от няколко отделни органа, всеки от тези органи ще се счита за част от управляващият орган на летището за целите на тази директива
2. Подобно, когато един управляващ орган е създаден за няколко летища или летищни системи, всяко от тези летища или летищни системи ще се счита за отделно за целите на тази директива.
3. Ако управляващите органи на летищата са субект на надзор или контрол от някакъв национален обществен орган, този орган ще е задължен в контекста на правните задължения дадени на него, да гарантира прилагането на тази директива.

Член 4

Разделяне на сметките

1. Когато управляващият орган на летището, потребителя на летището или доставчикът на наземно обслужване предоставят наземно обслужване, те трябва строго да отделят сметките за тяхното наземно обслужване от сметките на другите дейности, в съответствие с настоящата търговска практика.
2. Независим одитор, определен от държавата – членка трябва да проверява дали това разделяне на сметките се извършва.
Одителя трябва също да проверява отсъствието на финансови потоци между дейността на управляващият орган като летищен орган и неговата дейност за наземни услуги.

Член 5

Комитет на използващите летището

1. Най – късно дванадесет месеца след влизането в сила на тази директива, държавите – членки трябва да гарантират, че за всяко засегнато летище, е създаден комитет на представителите на използващите летището или на организациите, представляващи използващите летището.
2. Всички потребители на летището трябва да имат правото да са в този комитет, или ако те желаят така, да са представени от организация, определена за тази цел.

Член 6

Наземно обслужване за трети държави

1. Държавите – членки трябва да предприемат необходимите мерки в съответствие с условията, посочени в член 1, за да гарантират свободният достъп на доставчиците на

наземно обслужване до пазара за предоставянето на наземно обслужване на трети държави.

Държавите – членки трябва да имат правото да изискат доставчиците на наземно обслужване да са създадени в рамките на Общността.

2. Държавите – членки могат да ограничават броя на доставчиците, оторизирани да предоставят следните категории наземно обслужване;

- обработка на багаж,
- работа с подвижна стълба,
- работа с гориво и масло,

- работа с поща и карго по отношение на физическото обработване на пощата и каргото, независимо дали пристигащи, отпътуващи или премествани между въздушният терминал и въздухоплавателното средство.

Те, обаче, не могат да ограничат този брой под двама за всяка категория наземно обслужване.

3. Нещо повече, от 1 януари 2001 г. поне един от оторизираните доставчици не може да е пряко или косвено контролиран от :

- управляващият орган на летището,
- който и да е потребител на летището, който е превозил повече от 25 % от пътниците или каргото, отчетени от летището през предходната на тази година, в която са избрани доставчиците;
- орган контролиращ или контролиран пряко или косвено от този управляващ орган или какъвто и да е потребител;

Обаче на 1 юли 2000 г., държава – членка може да поиска това задължение в този параграф да се отмени до 31 декември 2002 г.

Комисията, подпомагана от комитета, посочен в член 10, ще разгледа такова искане и може, като има предвид еволюцията на сектора и, по – специално, ситуацията на летищата сравнима с обема на трафика и модела, да реши да удовлетвори такова искане.

3. Когато, по силата на параграф 2 те ограничават броя на оторизираните доставчици, държавите – членки могат да не забранят на потребител на летище, независимо каква част от летище му е дадена, да има, по отношение на всяка категория наземно обслужване субект на ограничение, ефективен избор между поне двама доставчика на наземно обслужване, според условията посочени в параграфи 2 и 3.

Член 7

Самообслужване

1. Държавите – членки трябва да предприемат необходимите мерки в съответствие с условията, посочени в член 1, за да свободата на самообслужване.

2. Обаче, за следните категории на наземни услуги:

- обработка на багаж,
 - работа с подвижна стълба,
 - работа с гориво и масло,
 - работа с поща и карго по отношение на физическото обработване на пощата и каргото, независимо дали пристигащи, отпътуващи или премествани между въздушният терминал и въздухоплавателното средство.
- Държавите – членки могат да запазят правото за самообслужване на не повече от двама потребители на летището, при условие, че те са избрани въз основа на отнасящи се, обективни, прозрачни и не дискриминационни критерии.

Член 8

Централизирани инфраструктури

1. Въпреки приложението на членова 6 и 7, държавите – членки могат да запазят за управляващият орган на летището или за друг орган управлението на централизираните инфраструктури използвани за предоставянето на наземно обслужване, чиято комплексност, цена или влияние върху околната среда не позволява разделянето им или дублирането им, като сортирането на багаж, разледяване, пречистване на водата или системи за разпределение на гориво. Те могат да направят задължително за предоставящите наземно обслужване или самообслужващите се потребители на летището използването на тези инфраструктури.
2. Държавите – членки трябва да гарантират, че управлението на тези инфраструктури е прозрачно, обективно и не дискриминационно, че не възпрепятства достъпа на доставчиците на наемно обслужване или самообслужването на използващите летището в рамките на предвиденото в тази Директива.

Член 9

Освобождавания

1. Когато на дадено летище, специфични препятствия по отношение на пространството на разположение или капацитета, възникващи по – специално от претоварване или степен на използване на площта, правят невъзможно отварянето на пазара и / или прилагане на самообслужването до степента, предвидена в тази Директива, държавата – членка под въпрос може да реши:

а) да ограничи броят на доставчиците за една или повече категории наземно обслужване, различни от тези посочени в член 6 параграф 2 във всичките или част от летищата; в този случай ще се прилагат разпоредбите на член 6 параграфи 2 и 3;

б) да запази за един единствен доставчик една или повече категории наземно обслужване, посочени в член 6 параграфи 2;

в) да запази самообслужването за ограничен брой потребител на летището за категориите наземно обслужване, различни от тези посочени в член 7 параграф 2, при условие, че тези потребители са избрани на базата на отнасящи се, прозрачни, обективни и не дискриминационни критерии;

г) да забрани самообслужването или да го ограничи до един единствен потребител на летището за категориите наземно обслужване, посочени в член 7 параграф 2.

2. Всички освобождавания, решени според параграф 1 трябва:

а) да определят категорията или категориите наземно обслужване, за които се дава освобождаването и специфичните препятствия на пространството на разположение или капацитета, които го правят необходимо;

б) да са придружени с план за подходящите мерки за преодоляване на препятствията

Нещо повече, освобожденията не трябва да:

(i) неправомерно да тълкуват целите на тази Директива;

(ii) да стават причина за разстройства на конкуренцията между доставчиците на наземно обслужване и / или самообслужващите се потребители на летището;

(iii) да се простират повече, отколкото е необходимо.

3. Държавите – членки трябва да съобщят на Комисията, поне три месеца преди да влязат в сила, за каквито и да е освобождавания, които удовлетворяват въз основа на параграф 1 и за основанията, които ги правят нужни.

Комисията ще публикува резюме на решенията, за които и е съобщено в *Официален вестник* на Европейските общности и ще покани заинтересуваните държави да ги коментират.

4. Комисията ще разгледа внимателно решенията за освобождаване, предадени от държавите – членки, за да провери дали твърдяните препятствия съществуват и че е невъзможно да се отвори пазара и / или да се приложи самообслужването до степента, предвидена в тази директива.

5. Към това проучване и след консултиране със засегнатите държави – членки, комисията може да одобри решение на държавата – членка или да го отхвърли, ако счита, че твърдяните препятствия не са доказани за съществуващи или не са толкова остри, че да оправдават освобождаване. След консултиране със държавите – членки, които са заинтересувани комисията може да изиска държавата – членка да промени степента на освобождаване или да го ограничи до тези части на летището или летищна система, когато твърдяните препятствия не са доказани, че съществуват.

Решението на Комисията ще бъде прието не по - късно от три месеца след съобщаване от държавата – членка и ще бъде публикувано в *Официален вестник на Европейските общности*.

6. Освобождавания, дадени от държавите – членки по параграф 1 не трябва да надвишават продължителност от три години, освен за освобождавания дадени по

параграф 1, буква б). Не по – късно от три месеца преди края на този период, държавата – членка може да приеме ново решение за освобождаване, което също ще е субект на процедурата, посочена в този член.

Освобождавания по параграф 1, буква б) не могат да надвишават продължителност от две години. Обаче, дадена държава – членка може въз основа на разпоредбите на параграф 1 да поиска да се увеличи с един период от две години. Комисията, подпомагана от Комитета, посочен в член 10, ще трябва да вземе решение по такава молба.

Член 10

Съвещателен комитет

1. Комисията ще бъде подпомагана от съвещателен комитет съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.
2. Комитета ще съветва комисията за приложението на член 9.
3. Комитета може да консултира Комисията по всеки друг въпрос, засягащ приложението на тази директива.
4. Комитета ще състави свои процедурни правила.

Член 11

Избор на доставчици

1. Държавите – членки трябва да вземат необходимите мерки за организиране на процедура за избиране на доставчици, оторизирани да предоставят наземно обслужване на летища, когато техният брой е ограничен в случаите, предвидени в член 6 параграф 2 или член 9. Тази процедура трябва да съответства на следните принципи:

а) В случаи, в които държавите – членки изискват създаването на стандартни условия или технически спецификации, на които да отговарят доставчиците на наземно обслужване, тези условия или спецификации ще бъдат създадени след консултация с Комитета на използващите летища. Критериите за избор посочени в стандартните условия или технически спецификации трябва да са отнасящи се, обективни, прозрачни и не дискриминационни.

След като са съобщили на Комисията, засегнатата държава – членка може да включи в стандартните условия или техническите спецификации, с които доставчиците на наземно обслужване трябва да се съобразяват задължение за обществено обслужване по отношение на летищата, обслужващи периферни или развиващи се региони, които са част от тяхната територия, не представляват търговски интерес, но са от важно значение за засегнатата държава – членка.

б) Тръжна покана трябва да се направи и да се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*, на което да отговори заинтересуван доставчик на наземно обслужване.

в) Доставчиците на наземно обслужване ще се избират:

(i) След консултация с комитета на използващите летището и управляващият орган на летището, при условие, че последният:

- не предоставя подобно наземно обслужване; и – няма пряк или косвен контрол над начинание, което предоставя подобно обслужване;

(ii) във всички други случаи, от компетентните органи на държавите – членки, които са независими от управляващият орган на участващото летище и които трябва първо да се консултират с комитета на използващите летището и с управителният съвет

г) Предоставящите наземно обслужване ще бъдат избрани за максимален период от седем години

д) Когато предоставящият наземно обслужване прекрати своята дейност преди края на периода за който той е избран, той ще бъде заместен въз основа на същата процедура.

2. Когато броят на доставчиците на наземно обслужване е ограничен в съответствие с член 6 параграф 2 или член 9, управляващият орган на летището може от своя държава да предостави наземното обслужване без да е бил субект на процедурата по избор, посочена в параграф 1. Подобно, той може, без да подлага на същата процедура, да оторизира предприемач да предостави наземното обслужване на въпросното летище:

- ако контролира пряко или косвено този предприемач; или – ако предприемача го контролира пряко или косвено.

3. Управляващият орган на летището трябва да информира комитета на използващите летището за приетото решение по този член

Член 12

Островни летища

В контекста на избора на доставчик на наземно обслужване на летище, както е предвидено в член 11, държава – членка може да разшири задължението на общественото обслужване на други летища в тази държава – членка при условие:

- че тези летища са разположени на острови в същият географски регион; и – такива летища имат обем на трафика не по – малък от 100 000 превозени пътници за година; и

- такова разширяване е одобрено от Комисията с помощта на Комитета, посочен в член 10.

Член 13

Консултации

Държавите – членки трябва да се погрижат за задължителна консултационна процедура отнасяща се до приложението на тази директива, която да се организира между управляващият орган на летището, Комитета на използващите летището и начинанията, предоставящи наземно обслужване. Тази консултация трябва да покрива, между другото, цената на това наземно обслужване за която е дадено освобождаване по силата на член 9 параграф 1, буква б) и организацията за предоставянето на това обслужване. Такива консултации трябва да се организират поне веднъж годишно.

Член 14

Одобрение

1. Държавите – членки могат да направят дейността на доставчик на наземно обслужване или самообслужващ се използващ летището условна при получаване на одобрение от обществен орган, независим от управляващият орган на летището.

Критериите за такова одобрение трябва да се отнасят до добрата финансова ситуация и достатъчно покритие на осигуровката, до сигурността и безопасността на инсталациите, до въздухоплавателните средства, до оборудването и лицата, до защитата на околната среда и съобразяване със отнасящото се социално законодателство.

Критериите трябва да съответстват на следните принципи:

а) те трябва да се прилагат по не дискриминационен начин спрямо различните доставчици на наземно обслужване и използващите летището;

б) те трябва да се отнасят към посочената цел;

в) те не трябва, на практика, да намаляват достъпа до пазара или свободата на самообслужване до ниво под предвиденото в тази директива.

Тези критерии ще бъдат направени публични и доставчика на наземно обслужване или самообслужващият се потребител на летището ще бъде информиран предварително за процедурата за получаване на одобрение.

3. Одобрението може да бъде изтеглено или отменено, само ако доставчик на наземно обслужване или самообслужващ се потребител на летището не отговаря, поради собствени действия, на критериите, посочени в параграф 1.

Член 15

Правила за действие

Държава – членка може, когато е подходящо по предложение от управляващият орган на летището:

- да забрани на доставчик на наземно обслужване или на използващ летището предоставянето на наземно обслужване, ако този доставчик или потребител не спазва наложените на него правила за гарантиране на правилното функциониране на летището;

Тези правила трябва да отговарят на следните принципи:

а) те трябва да се прилагат по не дискриминационен начин спрямо различните доставчици на наземно обслужване и използващите летището;

б) те трябва да се отнасят към посочената цел;

в) те не трябва, на практика, да намаляват достъпа до пазара или свободата на самообслужване до ниво под предвиденото в тази директива.

- по – специално да изискват от доставчици на наземно обслужване на летище да участват по честен и не дискриминационен начин при изпълнение на задълженията

за обществено обслужване посочени в националните закони и разпоредби, включително задължението за предоставяне на непрестанно обслужване.

Член 16

Достъп до инсталациите

1. Държавите – членки трябва да предприемат необходимите мерки за гарантиране, че доставчиците на наземно обслужване и използващите летището, желаещи да се самообслужват имат достъп до инсталациите на летището в степеня, необходима на тях да изпълняват своята дейност. Ако управляващият съвет на летището или, когато е подходящо, общественият орган или който и да е друг орган, който контролира постави условия за такъв достъп, тези условия трябва да са подходящи, прозрачни, обективни и не дискриминационни.
2. Пространството на летището, необходимо за наземно обслужване трябва да е разделено между различните доставчици на наземно обслужване и самообслужващи се потребители на летището, включително новите в тази област, до степеня, необходима за изпълнение на техните права и за позволяване на ефективна и честна конкуренция въз основа на подходящи, обективни, прозрачни и не – дискриминационни правила и критерии.
3. Когато достъпът до инсталациите на летището поражда събиране на такса, последната трябва да бъде определена въз основа на подходящи, обективни, прозрачни и не – дискриминационни критерии.

Член 17

Сигурност и безопасност

Разпоредбите на тази директива по никакъв начин не накърняват правата и задълженията на държавите – членки по отношение на реда, сигурността и безопасността на летищата.

Член 18

Защита на околната среда и социална защита

Без внимание на приложението на тази директива и субект на други разпоредбите на правото на Общността, държавите – членки могат да предприемат необходимите мерки за гарантиране на защита на правата на работещите и по отношение на околната среда.

Член 19

Спазване на националното законодателство

Доставчик на наземно обслужване на летище на държава – членка ще бъде задължен да се съобразява с разпоредбите на националното право, които са съвместими със законите на Общността.

Член 20

Реципрочност

1. Без отчитане на международните усилия на Общността, винаги когато стане видно, че трета държава, по отношение на достъпа на пазара на наземно обслужване или на пазара на самообслужване:

а) не предоставя, де юре и де факто, на доставчиците на наземно обслужване или на самообслужващите се потребители на летището от дадена държава – членка третиране сравнимо с това предоставяно от държавата – членка спрямо доставчиците на наземно обслужване и самообслужващите се потребители от тази държава; или

б) не предоставя, де юре и де факто, на доставчиците на наземно обслужване или на самообслужващите се потребители на летището от държавата – членка национално третиране; или

в) предоставя на доставчиците на наземно обслужване или на самообслужващите се потребители на летището от други трети държави по – добро третиране отколкото на доставчиците на наземно обслужване или на самообслужващите се потребители на летището от държавата – членка;

държавата-членка може изцяло или отчасти да прекрати задълженията, възникващи от тази директива по отношение на доставчиците на наземно обслужване или на самообслужващите се потребители на летището от тази трета държава, в съответствие с правото на Общността.

2. Засегнатата държава – членка трябва да информира Комисията за всяко оттегляне или прекратяване на права или задължения

Член 21

Право на обжалване

Държава - членка, или където е подходящо управляващите органи на летищата трябва да гарантират, че всяка държава с легитимен интерес има право на обжалване на решения или индивидуални мерки приети по силата на членове 7 параграф 2 и от 11 до 16. Трябва да е възможно да се отнесе обжалването до национален съд или обществен орган, различен от управляващият орган на летището и, където е подходящо, независим от контролиращият го обществен орган.

Член 22

Информационен доклад и разглеждане

Държавите -членки трябва да съобщават на Комисията информацията, изисквана от нея за съставяне на доклад за приложението на тази Директива.

Докладът, съпроводен от каквито и да са предложения за преразглеждане на Директивата, ще трябва да се състави не по – късно от 31 декември 2001 г.

Член 23

Приложение

1. Държавите - членки ще въведат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби необходими за спазване на тази директива не по - късно

от една година след датата на публикуването и в *Официален вестник на Европейските общности*. Преди това ще информират Комисията.

Когато държавите – членки приемат тези мерки, те трябва да съдържат препратка към тази директива или трябва да са подкрепени от такава препратка при тяхното официално публикуване. Методите за правене на такава препратка ще са посочени от държавите – членки.

2. Държавите–членки ще съобщават на Комисията текста на основните изисквания на националните закони, които те приемат в областта, покрита от тази директива.

Член 24

Влизане в сила

Тази директива влиза в сила на двадесетият ден след нейното публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 25

Насоченост

Адресати на настоящата директива са държавите– членки.

Съставено в Люксембург на 15 октомври 1996 година.

За Съвета:
Председател
V. HOWLIN

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПИСЪК НА НАЗЕМНОТО ОБСЛУЖВАНЕ

1. Администрацията на земята и надзора са състоят от :
 - 1.1 Представителство и услуги по връзка с местните власти или който и да е друг орган, плащания в полза на използващите летището и предоставяне на място за офиси за неговите представители;
 - 1.2 Контрол на натоварването, съобщения и комуникации;
 - 1.3 Работа с, съхраняване и администриране на устройства;
 - 1.4 Всякакви други услуги по надзор преди, по време на и след полет и каквито и да са други административни услуги, изисквани от използващ летището
2. Обслужването на пътници се състои от каквото и да е подпомагане по време на пристигане, заминаване, прехвърляне или транзит на пътници, включително проверка на билети и пътнически документи, регистриране на багаж и отнасянето му до зоната за сортиране.

3. Обслужването на багаж се състои от обслужване на багажа в зоната за сортиране, неговото сортиране, подготвянето му за излитане, натоварването му и разтоварването му на и от на устройствата предназначени за придвижването му от самолета до зоната за сортиране и обратно, както и транспортирането на багаж от зоната за сортиране до зоната за получаване на багажа.
4. Обслужването на карго и поща се състои:
 - 4.1 за карго: физическо обслужване на експортното, трансферното и импортното карго, обработване на свързаните документи, митнически процедури и прилагане на каквито и да са процедури за сигурност договорени между държавите или изисквани от обстоятелствата,
 - 4.2 за поща: физическо обслужване на изходяща и входяща поща, обработка на свързани документи и прилагане на каквито и да са процедури за сигурност договорени между държавите или изисквани от обстоятелствата,
5. Работата с подвижната стълба се състои от:
 - 5.1 водене на въздухоплавателното средство до мястото за излитане и кацане (*);
 - 5.2 подпомагане за опаковане на въздухоплавателното средство и предоставяне на подходящи услуги (*);
 - 5.3 комуникация между въздухоплавателното средство и доставчика на услуги за въздуха (*);
 - 5.4 товарене и разтоварване на въздухоплавателното средство, включително предоставяне и опериране на подходящи средства, както и транспорт на екипажа и пътниците между въздухоплавателното средство и терминала, транспортиране на багажа между въздухоплавателното средство и терминала;
 - 5.5 предоставяне и опериране на подходящи средства за стартиране на двигателите;
 - 5.6 придвижване на въздухоплавателното средство при излитане и кацане, както и предоставяне и опериране на подходящи средства;
 - 5.7 транспорт, зареждане и сваляне от въздухоплавателното средство на храна и напитки
6. Обслужването на въздухоплавателното средство се състои от:
 - 6.1 вътрешно и външно почистване на въздухоплавателното средство и обслужване на тоалетните и водата;
 - 6.2 затопляне и изстудяване на кабината, премахване на сняг и лед, разледяване на въздухоплавателното средство
 - 6.3 пренареждане на кабината с подходящо за кабината оборудване, съхраняване на това оборудване
7. Обслужването на горивото и маслото се състои от:
 - 7.1 организиране и изпълнение на операциите по зареждане и източване на горивото, включително съхраняване на горивото и контрол на качеството и количеството на доставките на гориво;
 - 7.2 повторно зареждане на масло и други течности
8. Поддръжката на въздухоплавателното средство се състои от:
 - 8.1 рутинно обслужване извършвано преди полет;
 - 8.2 не рутинно обслужване изискано от използващият летището;
 - 8.3 предоставяне и администриране на резервни части и подходящо оборудване;
 - 8.4 искане за или запазване на подходящо пространство за паркинг и / или хангар
9. Операциите по време на полет и администрацията на екипажа се състоят от:
 - 9.1 подготовка на полета на летището на излитане или на която и да е друга точка;
 - 9.2 подпомагане по време на полета, включително пренасочване ако е нужно;
 - 9.3 след полетни дейности
 - 9.4 администрация на екипажа
10. Транспортът на земята се състои:
 - 10.1 организация и изпълнение на транспорт на екипажи, багаж, карго, пътници и поща между различните терминали на едно и също летище, но изключване на същият

транспорт между въздухоплавателното средство и която и да е друга точка в рамките на параметъра на същото летище;

10.2 какъвто и да е специален транспорт, изискан от потребителя на летището

11. Услугите по кетъринг се състоят:

11.1 връзка между доставчиците и административно управление;

11.2 съхраняване на храна и напитки и оборудване нужно за тяхното приготвяне;

11.3 почистване на оборудването;

11.4 подготовка и доставка на оборудване, както и доставки за барове и храна